

mindst et Par Aar. Men dette maa man ikke regne Opdragelsesanstalterne til Last.

Det ærede Medlem fremsatte saa nogle Sigtelser mod en tidligere Forstander paa Landerupgaard. Denne Anstalt er en ren privat Institution. Den faar vel et Tilskud fra Staten, men jeg kan ikke tage mig af denne Sigtelse, og personlig tror jeg heller ikke paa dens Rigtighed. Jeg har personlig kendt den paagældende Mand gennem mange Aar, og det skulde forbavse mig, om den Sigtelse havde noget paa sig. Jeg har for Resten revideret Landerupgaards Regnskaber gennem en Aarrække, og jeg forsikrer det ærede Medlem, at man kan faa alle mulige Oplysninger gennem dem. Jeg har vel igennem 7—8 Aar siddet med hver enkelt Kvittering fra Landerupgaard og aldrig opdaget noget som det, det ærede Medlem sigtede til.

Det ærede Medlem ankede over, at de Bøder, som idømtes ved Københavns Kriminal- og Politiret, vare for høje, og jeg tror, at det ærede Medlem opfordrede mig til at fremsætte et Forslag om at begrænse deres Størrelse. Det tror jeg nu slet ikke gaar an. Hvis jeg kom med et Forslag om at forandre den Lovbestemmelse, i Henhold til hvilken disse Bøder idømmes, nemlig Loven af 11. Februar 1863, maatte det gaa ud paa en Forøgelse og ikke en Formindskelse af Bødernes Størrelse. Den nævnte Lovbestemmelse gaar nemlig ud paa, at der kan idømmes Bøder paa indtil 50 Rigsdaler, uden at der er fastsat noget Minimum, og et mindre Maksimum end 100 Kr. for det groveste Brud paa Politivedtægten tror jeg ikke, noget Medlem vil foreslaa. I andre Lande er man ganske anderledes rigoristisk. Jeg saa forleden Dag i en Avis — om det er rigtigt, ved jeg ikke —, at der i Amerika findes en Politibestemmelse, ifølge hvilken der kan blive idømt Strafarbejde indtil 1 Aar for at bære Vaaben. Da det at bære Vaaben kun er en ren Politiforseelse, skulde man ikke tro, at en saa rigoristisk Straf var mulig. Personlig tror jeg dog, det meget godt kan være muligt. Jeg husker, at der for saadan en Forseelse som at spytte i en Sporvogn er umaadelig strenge Straffe i New York. Hvis jeg ikke husker fejl, var Straffen en Bøde paa 1,000 Dollars eller — nu bliver det værre — fra 3 til 6 Maaneders Fængsel eller begge Dele i Forening; men det sidste maa vel ogsaa være for en særlig grov Overtrædelse. Vor Politilov, der ikke tillader højere Straf end en Bøde af 100 Kr., kan sikkert ikke

ændres i Retning af Nedsættelse af Straffen. Et andet Spørgsmaal er naturligvis Anvendelsen af Bestemmelsen, men det er noget, som jeg som Justitsminister slet ingen Magt har over. Det er overladt til Dommerens Skøn at bestemme, hvor stor Mulkten bør være. Dog tror jeg, at der ved Kriminalretten følges nogenlunde ensartede Regler, idet man, om jeg saa maa sige — det maa ikke misforstaas — har visse Takster for mere almindelige Overtrædelser af Politivedtægten; men selvfølgelig kan et individuelt Dommerskøn ogsaa gøre sig gældende og har gjort sig gældende. I øvrigt har jeg henledet rette vedkommendes Opmærksomhed paa Emnet.

Det ærede Medlem omtalte dernæst Biografteatrene. Dette giver mig Anledning til at fremkomme med den Meddelelse, at Justitsministeriet i Sommer har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om at faa en mere omfattende Censur for Biografteatrenes Vedkommende, og det af et dobbelt Hensyn, nemlig ikke alene for at sikre Publikum mod de Stykker, der opføres, men ogsaa for at hjælpe Biografteaterejerne noget. Nu skal enhver, som ønsker at fremvise Lysbilleder i en By, have den paagældende Politimesters Tilladelse dertil, men det er et ganske urimeligt Forhold. Det medfører Tidsspilde, og det medfører, at det Billede, som tillades i København, forbydes i Aarhus, tillades maaske i Randers og forbydes i Skanderborg, altsaa ganske vilkaarligt. Ministeriet har derfor beskæftiget sig med at faa indført en fælles Censur for alle de Billeder, der fremføres i Biografteatre, hvis det lader sig gøre, endvidere med at faa med iblandt dem, som bedømme Billederne, et pædagogisk Element. Sagen er imidlertid ikke saa let, som det ser ud til ved første Øjekast. En saadan Censur er indført i Sverige, men det lader ikke til, at Resultatet er tilfredsstillende, idet de tre, der skulle bedømme Billederne, ere indbyrdes uenige, og Biografteaterejerne klage over, at de ikke kunne faa Sagerne ekspederede paa Grund af denne Uenighed. Det maa selvfølgelig ogsaa forhindres. Jeg haaber dog, det ikke skal vare længe, inden den nye Ordning kan træde ud i Livet.

Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) gjorde nogle Bemærkninger om Børnelovkommissionens Arbejde og den Ordning, han mente maatte være den rette af de Forhold, som Kommissionen beskæftigede sig med. Den Henvendelse, det ærede Medlem gjorde, skal selvfølgelig blive erindret, naar Sagen kommer til Be-